

A Kautz Gyula Közgazdász Szakkollégium a 2000-es években

Az egyetemi lét központi eleme az oktatómunka mellett végzett aktív tudományos kutató-tevékenység. A főiskolából egyetemmé válás egyik fontos kritériuma ennek megfelelően a kutatások előmozdítása volt. Ez a korábbinál hangsúlyosabb publikációs tevékenységet jelentett, ami az egyetem kutatói mellett a hallgatók számára is új lehetőségeket teremtett. A Tudományos Diákkörnek (TDK) már az egyetemmé válás előtt jelentős hagyományai voltak, a szakkollégiumok létrejötte pedig egy újabb lökést adott ennek a folyamatnak.

A Széchenyi István Egyetem első szakkollégiumát, a Kautz Gyula Közgazdász Szakkollégium (KGYSZ) jogelődjét, a Győri Széchenyi Szakkollégiumot (GySzSz) 1997-ben Ferenczi Zoltán egyetemi docens, a Statisztika Tanszék akkori tanszékvezetője alapította, akinek célja a kiemelkedő képességű és tenni akaró hallgatók megtalálása és felkarolása volt. 1997 nyarán levélben kereste meg a legjobb tanulmányi eredményt felmutató gazdálkodási szakos hallgatókat. Belőlük kerültek ki a GySzSz alapító tagjai. A gazdasági karon meginduló és a 2000-es években még inkább kiteljesedő szakkollégiumi mozgalom jelentőségét jól mutatja, hogy később – a szakkollégiumot követve – maga a Kar is felvette a győri születésű és kötődésű közgazdász, statisztikus, jegybankár és államférfi, Kautz Gyula nevét.

A működés gerincét kezdetben külsős előadások jelentették, de egyből elindult a kurzusrendszer is. Az úttörő kezdeményezés hamarosan saját infrastruktúrát is kapott (szakkollégiumi számítógépes labor a központi kollégiumban).

A TDK-szereplés vállalása fontos szakkollégiumi pillér volt, minden szakkollégista megmérettette magát a helyi TDK fordulón. Az eredmények már az első években egyértelműen előrevetítették, hogy a hallgatói kutatás alappillérvé a szakkollégium válhat. Ez már a működés második évében az OTDK-n is tükröződött (1999, Gödöllő).

2002-ben, az egyetemmé válás évében a Szakkollégium saját, a jogász szakkollégiummal közös épületet kapott a Budai úton, ahol ideális körülmények álltak rendelkezésre az elmélyült szakmai munkához. A szinte állandó személyes kapcsolat, a folytonos kollégiumi együttlét a közösség kialakulásához is nagyban hozzájárult. A szakkollégiumi épület birtokba vételével egyidőben átalakult a Diákbizottság működése, s a korábbinál jóval nagyobb szerepet kapott a hallgatói önszerveződés. A Budai úton saját kurzusterem, számítógépes kabinet, szakkollégiumi könyvtár állt rendelkezésre. A kezdeti időszakban még építkezés is zajlott az épületben: a földszint déli oldalán, a tekepályák helyén további kollégiumi szobák, valamint egy gondnoki lakás kerültek kialakításra.

Mind a közgazdász, mind a jogász szakkollégiumnál a koncepció része volt, hogy a szakkollégistákkal együtt a kollégium épületében lakjon a programigazgató is. 2002-ben Farkas Péter kapott megbízatást erre a feladatra, a jogi szakkollégiumban

pedig Smuk Péter (a Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Kar jelenlegi dékánja) látta el ezt a feladatot.

A külön épület minőségi ugrást tett lehetővé a szakkollégium működésében. Kezdetben mégis le kellett győzni némi ellenállást, annak érdekében, hogy a hallgatók „elhagyják” a campust és egy kicsit távolabb eső épületbe költözzenek. Ez a helyzet aztán nagyon gyorsan az ellenkezőjére fordult: az egyértelmű pozitív tapasztalatok hamar elterjedtek, s hamarosan jelentős túljelentkezés volt jellemző az évente meghirdetett tagfelvételeken.

Az épület birtokba vétele után létrejött a nevelőtanári státusz is. A nevelőtanár szintén a szakkollégium épületében lakó oktató volt, aki a programigazgatóval közösen a szakmai működés feltételeinek biztosításán dolgozott. Ezt a tiszteet Koppány Krisztián, a kar későbbi dékánhelyettese, egyetemi docense töltötte be.

Átalakításra került a kurzusrendszer is, ahol a módszertani alapozó kurzusokon kívül különböző témákban kerültek meghirdetésre a mélyebb szintű, specializált szakmai kurzusok is. Ezek egy részét az egyetem oktatói tartották, de egyes speciális területekhez külsős szakemberek is meghívásra kerültek.

Hatalmas impulzust jelentettek a tagoknak azok a szakmai előadások és beszélgetések, ahol a szakma elismert tekintélyeit hívtuk meg, esetenként egészen szűk körű foglalkozásokra. Járt így a szakkollégiumban Kornai János, Csikos Nagy Béla, Bródy András, Chikán Attila, Bod Péter Ákos, Matolcsy György, Bokros Lajos, Mérő László, Kovács László EU-biztos és még sokan mások.

Máskor a lehető legszélesebb egyetemi, sőt azon kívüli közönséget céloztuk meg rendezvényeinkkel. 2002-ben megrendeztük a pénzügyminiszeri vitát, ahol az akkor hivatalban lévő László Csaba vitázott elődjével, Varga Mihállyal. A D1-es előadóterem zsúfolásig megtelt (a lépcsőkön sem maradt szabad hely). Ez a szellemes, jó hangulatú szakmai vita volt innentől kezdve a mérce az egyetemi hallgatói szakmai rendezvények számára.

2003-ban hallgatói kezdeményezésre és a Kar oktatóinak és vezetőinek támogatásával megrendezésre került az első Országos Pénzügyi Esettanulmányi Verseny (OPEV). Az országban más egyetemeken már elterjedt, nagy népszerűségnek örvendő hallgatói megmérettetés egy konkrét vállalati esettanulmányon keresztül biztosított lehetőséget a hallgatók számára, hogy többnapos rendezvény keretei között próbálhassák ki magukat. A tantermi példák helyett itt egy tényleges vállalati problémára kellett megoldást találni, a kidolgozott javaslatok értékelését a vállalati szféra képviselői végezték (hagyományosan mindig az esettanulmányt adó vállalat vezetőjének elnökségével). Az OPEV nagyon gyorsan kinőtte magát. Voltak évek, amikor a verseny több, mint húsz felsőoktatási intézmény részvételével zajlott, köztük határon túli magyar csapatok is rendszeresen indultak. Az OPEV 2003 óta minden évben megrendezésre került, mára a jubileumi, 20. rendezvényen is túl vagyunk.

Az OPEV szervezésében a Kari vezetés mellett aktívan segítettek az egyetemen működő hallgatói és egyéb nonprofit szervezetek is (Hallgatói Önkormányzat, UNIVERSITAS–Győr Alapítvány, UNIVERSITAS–Győr Nonprofit Kft.). Rendszeresen sikerült médiatámogatót és egyéb vállalati támogatókat is találni, ami lehetővé tette a rendezvény méltó díjazását (pénzjutalom, tárgyjutalmak, szakmai gyakorlatok formájában).

Számos szakmai kirándulást is szerveztünk, a korábbi előadások révén kialakult kapcsolatoknak köszönhetően jártunk például a Malévnál, ahol egy a cég gazdálkodását bemutató előadás után a nagyközönség elől elzárt területeket is megismerhettük (közvetlen közlelről figyelhetünk meg csomagok bepakolását, jártunk a szervízterületen, ahol a repülőgépeket a teljes nagygenerál várta, illetve a veszélyhelyzet kiképző központban is, ahol a szakkollégisták a Boeing-767-es vészcsúszdát is kipróbálhatták). Hasonló keretek között jártunk többek között a Budapesti Értéktőzsdén, a bécsi ENSZ-épületben és a Törleynél is.

Erre az időszakra visszaemlékezve nagyon fontosnak tűnik a Győri Nemzeti Színházzal kialakult együttműködés. Kezdetben csak „hagyományos” kultúrafogyasztóként szakkollégiumi színházbérlettel látogathattuk az előadásokat. Később felmértük a diákság színházzal kapcsolatos preferenciáit, ami egy reprezentatív minta eredményét adta a színházi vezetés kezébe. Ennek fejében egy bizonyos ideig jelentős kedvezményrel juthattunk bérletekhez. Vállalati felméréseket is végeztük a bankszféra és az autólízing területén, ahol a munkák díjazásából jelentős informatikai fejlesztéseket tudtunk végrehajtani.

Egy szakkollégiumnak kétségkívül a szakmaiság az egyik legfontosabb szempontja, ugyanakkor legalább ilyen értékes az a hatás, amit a közösség terén kifejt. Hosszan tartó barátságok kötődtek a Budai úton, s bizony számos házasság is ezen a táptalajon fejlődött ki. Ha a szakmai vonalat nem is néznénk, már csak az emberi vonatkozások miatt is megérte az a sok idő és energia, amit mind az oktatói, programigazgatói, nevelőtanári, mind pedig szakkollégista oldalról befektetettek az érintettek.

A Szakkollégium mindmáig sikeresen működik. Bár a 2012 utáni időszakra írásunkban nem tértünk ki, de ehhez nyilvánvalóan szükség volt a későbbi és jelenlegi vezetők, diákvezetők és a tagság odaadó munkájára is! Az ő tapasztalataikról és élményeikről is beszámolnak a kötet további írásai.

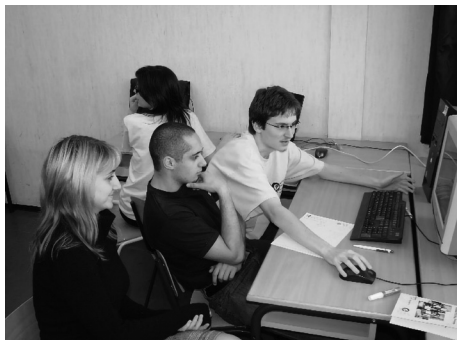
Végezetül visszaemlékezésünket egy kis fotómontázzsal egészítettük ki. Bízunk benne, hogy a fényképek – ahogy nekünk, úgy másoknak is – segítenek a régi szép emlékek felidezésében.

A Szakkollégium tevékenységéhez, a mozgalom életben tartásához ezúton is sok sikert kívánunk a szakkollégium tagjainak, vezetőinek és a Kautz Gyula Gazdaságtudományi Karnak!

ÉLETKÉPEK A SZAKKOLLÉGIUM ÉLETÉBŐL

(a képeket Koppány Krisztián bocsátotta a folyóirat rendelkezésére)

Országos Pénzügyi Esettanulmányi Verseny

**A Kautz Gyula Közgazdász
Szakkollégium egykori épülete
a Budai úton**

Szakkolis bográcsolás

**Szakkolis Mikulások
(Farkas Péter és
Koppány Krisztián)**

